

בית המשפט המחוזי מרכז

22/05/2011

ת"צ 38742-05-11 לביא נ' חברת מי הוד
השרון בע"מ ואח'

מספר בקשה (رقم الطلب): 1

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשה
مُصادقة على تسجيل طلب

ניתן אישור כי ביום (تُصادق بهذا أنه في يوم) 22 מאי 2011 בשעה (بالساعة) 12:53 הוגשה בקשה מסוג (قُدم طلب من نوع): אישור תובענה כתובענה ייצוגית בקשה של תובע 1 אישור תובענה כתובענה ייצוגית (بقضية) ת"צ 38742-05-11 לביא נ' חברת מי הוד השרון בע"מ ואח'.

מספר הבקשה הוא (رقم الطلب هو): 1.

בכל פנייה לבית המשפט בנוגע לבקשה זו, יש לציין את מספר הבקשה.
كل مراجعة للمحكمة المتعلقة في الطلب عليك أن تذكر رقم الطلب.

המבקש:

משה לביא ת.ז. 022956437

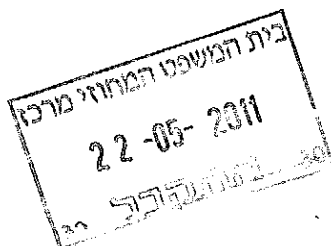
מרח' יסוד המעלה 35 דירה מס' 3 בהוד השרון
ע"י ב"כ עו"ד דורון ויינרייך ו/או עו"ד רפאל בייפוס
מרח' התע"ש 24 כפר סבא ת.ד. 2131, 44425
טל': 09-7663307, 09-7446404 פקס: 09-7419091, 09-7446404
וכן ע"י עו"ד אייל רז ו/או עו"ד גיא גלילי ו/או עו"ד ירון ובר
מרח' ז'בוטינסקי 35 רמת גן, 52511
טל': 03-6137488, פקס: 03-6133565
(להלן: "המבקש")

נגד

המשיבות:

1. חברת מי הוד השרון בע"מ, ת.פ. 514384577

מרחוב דרך רמתיים 39 הוד השרון
2. עיריית הוד השרון מרח' דרך רמתיים 39 הוד השרון
(להלן: "המשיבות")

בקשה לאישור תובענה כתובענה ייצוגית

בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ולתקנותיו

בית המשפט הנכבד מתבקש כדלקמן:

1. לאשר כתובענה ייצוגית את התובענה המצ"ב **כנספח 1** לבקשה וכחלק בלתי נפרד ממנה (להלן: "התובענה"), זאת מכח סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "החוק") ומכח סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק, או לחלופין ולמען הזהירות בלבד- מכח סעיף 11 לתוספת השניה לחוק.
2. בהתאם לסעיף 4(א) לחוק, לקבוע כי למבקש קיימת עילה אישית בתובענה וכי הינה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, בהתאם להגדרתם להלן.
3. בהתאם לסעיף 8(א) לחוק, לקבוע כי נתקיימו התנאים לאישור התובענה כייצוגית.
4. בהתאם לסעיפים 10(א) ו- 14(א)(1) לחוק, לאשר ולהגדיר את חברי הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה, בהתאם להגדרתם בבקשה זו או בכל דרך אחרת שביהמ"ש הנכבד ימצא לנכון.
5. בהתאם לסעיף 14(א)(2)(3) לחוק:
 - 5.1. לאשר את המבקש כתובע מייצג ואת עו"ד דורון ויינרייך ו/או רפאל בייפוס ו/או אייל רז ו/או גיא גלילי ו/או ירון ובר כב"כ המייצגים את כל חברי הקבוצה.
 - 5.2. להגדיר את עילות התובענה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לקבוצה כמפורט בבקשה.

6. בהתאם לסעיף 14(א) לחוק, לאשר את הסעדים הנתבעים בבקשה זו.
7. בהתאם לסעיף 22(ב) לחוק, לפסוק כי המבקש נטל על עצמו טרחה וסיכון במידה משמעותית, כי התובענה הביאה תועלת לחברי הקבוצה וכי הינה בעלת חשיבות ציבורית רבה ובהתאם לכך לאשר למבקש גמול ראוי הולם.
8. בהתאם לסעיף 23(ב) לחוק, לפסוק כי עסקינן בתובענה בעלת חשיבות ציבורית אשר הביאה תועלת רבה ומשמעותית לחברי הקבוצה המיוצגת, כי בהגשת ובניהול התובענה כייצוגית, ב"כ המבקש נטלו על עצמם הליך מורכב, טרחה רבה והוצאות רבות שהוציאו לשם כך ועל כן בהתייחס לדרך ניהולם את התובענה הייצוגית, ראויים באי כוחה של המבקש לשכר טרחה הולם וראוי.
9. להורות על פרסום הודעות בהתאם לסעיף 25 לחוק ולהטיל את האחריות לפרסומן ואת ההוצאות הכרוכות בכך על המשיבות.
10. לחייב את המשיבות בהוצאות משפט ושכ"ט עוה"ד בצירוף מע"מ כדין.
11. כל הטענות הנטענות בבקשה זו ובכתב תביעה נשוא הבקשה נטענות במצטבר ו/או לחלופין ו/או בהשלמה, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.
12. כל ההדגשות בבקשה זו אינן במקור, אלא אם צויין אחרת.

עיקרי בקשה זו בקליפת אגוז

13. עניינה של בקשה זו הינו בגביה בלתי חוקית מצד המשיבות, מעשרות אלפי לקוחותיהן, בגין צריכת מים שחלקה דימיונית ומעולם לא נצרכה על ידם, זאת באמצעות מדי מים בבעלות המשיבות אשר מותקנים אצל לקוחותיהן (להלן: "מדי המים").
14. בקליפת אגוז ייאמר כבר עתה, כי כמות המים שלכאורה עוברת ונמדדת במדי המים גבוהה בעשרות אחוזים לעומת הצריכה בפועל וזאת עקב סיבות שונות שתפורטנה להלן, ועקב כך מחוייבים לקוחות המשיבות בסכומים גבוהים ביתר, בגין כמויות מים בלתי מבוטלות שמעולם לא צרכו (להלן: "הגביה ביתר").
15. פניות חוזרות ונשנות של לקוחות המשיבות לא הועילו, כמו גם פניות מטעם המועצה לצרכנות, ולקוחות המשיבות, שיש לחניח שרובם אף לא שמו לב לכך, ממשיכים למלא את קופת המשיבות בממון רב שחלק משמעותי ממנו נצבר כתוצאה מגביה בלתי חוקית כאמור.
16. בדיקות שביצע המבקש, חוות דעת מקצועיות של מומחי מים, תחקיר רלבנטי ומקצועי ביותר ששוודר בתכנית הטלביזיה "כלבוטק" ב- 15.5.2011 (להלן: "התחקיר"/ "התכנית") וחוות דעתם המקצועית של מומחים בעלי שם וברי סמכא שהופיעו בה, באשר לסיבות לגביה ביתר, אינם מותירים כל ספק באשר למעשי ומחדלי המשיבות ולנזק הרב הנגרם ללקוחותיהן. צילום תכנית כלבוטק מצ"ב **כנספח 2.1** וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו. מעשים ומחדלים אלה עולים גם מדו"ח "בעיית מדידת מים" של המועצה הישראלית לצרכנות, המצ"ב **כנספח 2.2** וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.
17. התובענה הייצוגית הינה הדרך היחידה לרפא את מעשי ומחדלי המשיבות, לתת ללקוחותיהן סעד מתאים וכפי שיפורט להלן, גם לחייב את המשיבות בפתרון ישים וזול שימנע המשך המעשים והמחדלים הללו.

הצדדים

18. המבקש :
19. המבקש הינו אזרח מדינת ישראל ותושב הוד השרון ומתגורר בדירה מס' 3 ברח' יסוד המעלה 35 דירה בהוד השרון מאז שנת 1999 (להלן: "הדירה"). המבקש הינו לקוח של המשיבות (מספר חשבון משלם: 22956437 מספר מד מים: 986334).
תצהיר המבקש מצ"ב כנספת 3 וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.
חשבון מים של המבקש מצ"ב כנספת 4 וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.

20. המשיבות :

המשיבה 1 הינה תאגיד מים הפועל עפ"י חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א 2001 (להלן: "חוק תאגידי מים וביוב") וממונה בין היתר על גביית התשלום בגין צריכת מים מתושבי העיר הוד השרון. עפ"י פרסומי המשיבות, הינה גובה תשלום בגין צריכת מים מלקוחותיה באמצעות עשרות אלפי מדי מים.

דו"ח רשם החברות ביחס למשיבה 1 מצ"ב כנספת 5 וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.

המשיבה 2 הינה הרשות העירונית שאחראית למעשים ולמחדלים נשוא בקשה זו בתקופה שלפני הקמת המשיבה 1. כ"כ המשיבה 2 הקימה את המשיבה 1 מכוח חוק תאגידי מים וביוב.

21. הקבוצה המיוצגת :

עשרות אלפי לקוחות המשיבות אשר מותקנים אצלם מדי המים של המשיבות ואשר המשיבות גבו מהם גביה ביתר במהלך התקופה הרלבנטית כפי שיפורט להלן.

הבסיס העובדתי

22. המבקש מתגורר בדירה מספר 3 ברח' יסוד המעלה 35 בהוד השרון.
23. לפני כשנה פנה המבקש למנהל של תאגיד המים מי הוד השרון והתלונן על כך שחיובי המים בביתו מנופחים וגבוהים בצורה בלתי סבירה, הפניה נעשתה בעל פה בנוכחות מר בראזני ומר משה ארז- עובדי מי הוד השרון.
24. ביום 15.5.11 שודר בטלוויזיה תחקיר כלבוטק בקשר לגביית מים ביתר (להלן: "הכתבה" "התחקיר") ולאחר שהמבקש ראה שמדובר בתופעה כלל ארצית, הוא החליט לבדוק אם גם המונים במדי מים בבניין שלו, מסתובבים קדימה ומחייבים אותו בגין צריכת מים שלא צרך בפועל.
25. מומחה האינסטלציה, מר רוני רוזיה (להלן: "מר רוזיה") התבקש לבדוק האם גם המבקש מחוייב בגין מים שלא צרך.
תצהירו של מר רוזיה כנספת 6 וכחלק בלתי נפרד מבקשה זו.
26. ביום 18.5.2011 ביקר מר רוזיה בביתו של המבקש.
27. מר רוזיה שתצהירו מצורף לבקשה ביצע את הבדיקה הבאה:
- 27.1. מר רוזיה פירק באופן את מד המים הסמוך למד המים של הדירה (באותו מחלק מים), באופן בו המים הזורמים בצינור יוכלו לזרום החוצה.
- 27.2. מר רוזיה פתח את הברז הראשי של הצינור שפירק.

- 27.3. לדברי מר רוזיה הפעולות המתוארות לעיל מדמות פתיחה וסגירה של ברז בדירה של מד המים הסמוך. לדברי מר רוזיה הזרמת המים כאמור (שהינה מדמה פתיחה וסגירה של ברז בדירה אחרת) השפיעה על מד המים של הדירה, באופן בו נמדדו במד המים של הדירה מים שבפועל לא עברו בו. לדברי מר רוזיה כאשר פתח את הברז, מד המים של הדירה הסתובב קלות אחורה ועם סגירתו הסתובב מד המים קדימה בצורה ברורה ומשמעותית.
- 27.4. לדברי מר רוזיה ככל שספיקת המים בצינור היתה גבוהה יותר (ככל שפתח את הברז חזק יותר) כך הסתובבה החוגה שבמד המים של הדירה בצורה משמעותית יותר קדימה. לדברי מר רוזיה השפעה דומה היתה גם בכל מדי המים הסמוכים.
28. מר רוזיה תיעד את הבדיקה במצלמת וידאו. למחרת חזר מר רוזיה למקום וביצע את הבדיקה פעם נוספת לדבריו התוצאות היו זהות.
29. מהבדיקה הנ"ל עולה בבירור כי המבקש ויתר הדיירים בבניין מחויבים בפועל גם על מים שלא צרכו.
30. יצוין כי מסקנה זו עולה בקנה אחד עם מסקנות תחקיר כלבוטק, מסקנות אשר נתמכו גם בבדיקות מעבדה וחוות דעת של מהנדס מכון התקנים הישראלי.
31. העתק מצילום הוידאו שערך מר רוזיה מצ"ב כחלק בלתי נפרד מבקשה זו ומסומן **כנספת א' לתצהיר רוזיה** מסקנות הבדיקה הינן חד משמעיות, דיירי הבניין מחויבים בגין מים שהם לא צרכו.
32. מתחקיר כלבוטק עולה תופעה רוחבית דומה של גביית יתר בגין מים שלא נצרכו. כך ניתן היה לראות בתחקיר, בין היתר, כי מדידת מים במדי מים בדירות שהברזים בהן היו סגורים, כתוצאה מפתיחת ברז בדירה אחרת! התחקיר הראה גם כיצד נמדדו מים בצינור המוביל לברז סגור בעת שנעשה שימוש בברז אחר המחובר לאותה מערכת. לדברי מר רוזיה, הדבר נגרם בשל שינויי לחץ במערכת הצינורות. התחקיר מראה באופן שלא ניתן לעוררין כי התופעה חזרה גם בבדיקה במעבדה מאושרת של מכון התקנים. בבדיקה זו מוכיחה את קיומה של תופעת חיוב היתר בגין מים שלא נצרכו וזאת בשל מדידת מים שגויה המושפעת משינויי לחץ במערכת המים.
33. לדברי מר רוזיה הנתמכים בבדיקות אותן ביצע במספר רב של דירות באתרים שונים, כאשר יורד הלחץ בצנרת הבניין, חוזרים אחורה מים מהצנרת שבדירת המבקש. נסיגה זו של מים נעשית בספיקה נמוכה, אשר אינה נמדדת במד המים. כאשר לחץ המים בצנרת הבניין עולה, נדחסים בתורה מים לתוך הצנרת שבדירה. דחיסה זו נעשית בספיקה גבוהה מספיק על מנת שמד המים ימדוד אותה.
34. בתחקיר כלבוטק הוכח כי מד המים אינו מדייק במדידת מים הזורמים דרכו אחורה והוכחה **סטייה של כ- 25%!!!!**
35. למיטב ידיעת המבקש התקנת מכשיר "אל חוזר" הינה פתרון פשוט וזול לבעיה. מכשיר "אל חוזר" הינו שסתום מונע נסיגת מים כאשר הלחץ בצנרת הראשית קטן. נסיגה זו כאמור, אינה נמדדת במד המים.

36. לדברי מר רוזיה תופעת גביית היתר אינה בלעדית לתובעת, אלא הינה תופעה הנפוצה בבתים רבים.

37. למיטב הבנתו המקצועית של מר רוזיה, לתופעה זו מספר השלכות:

37.1. חיוב ביתר בגין מים שלא נצרכו בפועל על ידי צרכן המים.

37.2. מדידת מים שגויה לרעת צרכן המים באופן בו הוא עלול לחרוג ממכסת המים המוקצית לדירה (לפי מספר הנפשות המתגוררות בה), דבר אשר יקנוס אותו במחיר גבוה יותר.

37.3. מדידת המים משפיעה באופן ישיר גם על החיוב בגין ביוב. גביית יתר במים גוררת גם גביית יתר בתשלום עבור ביוב.

הבסיס המשפטי

הבקשה והתובענה עומדות בקריטריונים הנדרשים כדי להיכנס לטרקלינו של חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006:

38. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית;"

39. סעיף 1 לתוספת השניה לחוק מונה בין העניינים שניתן להגיש בגינם תובענה ייצוגית:

"תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו."

סעיף 11 לתוספת השניה לחוק מונה בין העניינים שניתן להגיש בגינם תובענה ייצוגית:

"תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר"

40. המשיבה 1 פועלת מכוח חוק תאגידי מים וביוב ומכוח רישיון לפעילות, אותו קיבלה לפי סעיפים 15(א) ו-111(1) לחוק זה, מהממונה על עניני החברות לשירותי מים וביוב, אשר מונה עפ"י סעיף 110 לחוק זה (להלן: "הרישיון").

41. מהאמור לעיל עולה כי הבקשה דנן נכנסת תחת כנפיו של סעיף 1 לתוספת השניה באשר המשיבה 1 הינה "עוסק" ואילו המבקש הינו "לקוח".

42. בכל מקרה ולמען הזהירות בלבד ייטען כי ככל שחוי"ח ביהמ"ש הנכבד יקבע כי המבקש איננו "עוסק", הרי לחלופין התובענה נשוא בקשה זו יכולה להיכנס תחת כנפיו של סעיף 11 לתוספת השניה כתובענה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין.

43. ברע"א 4556/94 **טצת נ' זילברשץ, פד"י מט(5) 774, 5-784** נקבע בין היתר כדלקמן:

"לתובענה הייצוגית כמוסד במשפט חשיבות מיוחדת להשגת תכליות אשר ידה של התביעה האינדיבידואלית אינה משגת. היא משרתת את אינטרס הפרט על ידי מתן תרופה לנוזקו מקום שאלמלא צירף אליו חברי קבוצה נוספים, לא היתה כדאיות בהגשת תביעתו; היא משרתת אינטרס ציבורי, החותר להרתיע גופים כלכליים גדולים מפני הפרת החוק והמבקש לקדם ביתר הצלחה את אכיפתן של נורמות התנהגות שנועדו להגן על האזרח, ולמנוע ניצול לרעה של

חולשתו כפרט. היא עשויה לקדם מטרות של יעילות בהליכים, אחידות בפסיקה ומניעת ריבוי תביעות..."

אין ספק כי הפרשה נשוא הבקשה דגן נכנסת תחת ההגדרה דלעיל.

הפרת חובה חקוקה

44. סעיף 63 (א) לפקודת הנוזיקין קובע כדלקמן:

"63. מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו".

45. בתנאי הרשיון לפעילות חיונית ופעילות נוספת לחברת מי הוד השרון בע"מ כפי שנקבעו ע"י מינהל המים והביוב ברשויות המקומיות, ולפי סעיף 15 לחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001, נקבע כדלקמן:

45.1. "על בעל הרשיון למלא אחר כל הוראות החוק הרשיון, התקנון, הכללים, ההנחיות וההוראות כפי שייקבעו מעת לעת על ידי הממונה. הוראות התקנון, הכללים, ההוראות וההנחיות הממונה יחשבו כתנאי מתנאי הרשיון לענין סעיף 20 ופרק ט' לחוק".

45.2. " בעל הרשיון ימכור ויספק מים ברציפות וביעילות, בכמות ובאיכות, שיקבעו לפי הוראות החוק מעת לעת. הנחיות אלו לרבות הנחיות הממונה יחשבו כתנאי מתנאי הרשיון לענין סעיף 20 ופרק ט' לחוק"

45.3. המשיבות מחוייבות (על פי סעיף 3(א) לחוק מדידת מים, התשט"ו-1955) לספק מים לכל צרכן על פי מדידה והיא מפרה הוראה זו בגביית תשלום עבור מים שלא סופקו ושלכאורה "נמדדו".

46. המשיבות במעשיהן ובמחדליהן כפי שעולה מהמפורט לעיל ולהלן, הפרו את החובות החקוקות דלעיל. עוולת הפרת חובה חקוקה נמנית על עוולות המסגרת, אשר המאפיין העיקרי הייחודי להן הוא שהמחוקק הותיר בידי בית המשפט את עיקר המלאכה לצקת תוכן לתוך המסגרות הכלליות הנועדות לעוולה זו. עמד על כך בית המשפט העליון בצינו:

"יסוד החיוב בעוולה זו הוא ב'פירוש כוונת המחוקק' בחיקוק פלוני, חוץ לפקודה, ונראה בעליל כי רב לו ידו של ביהמ"ש ביצירת חביות". ד"נ 66/6 שחאדה נ' חילו, פ"ד כ(4) 617. וראה גם: י.אנגלרד, א. ברק, מ. חשין, דיני הנוזיקין-תורת הנוזיקין הכללית, ג. טדסקי עורך, מהדורה שניה, תשל"ז, י"ל מאגנס, האוניברסיטה העברית 104.

47. סעי' 44 לתקנות מדידת מים (מדי מים), תשמ"ח-1988 קובע כדלקמן:

44. (א) ספק מים חייב למסור מד מים המותקן ברשת המים שברשותו לבדיקה ולכיול במבדקה, כדלקמן:

(1) מד מים רב-סילוני בגודל 10 מ"ק ומעלה ומד מים מהירותי-וולטמן יימסר לבדיקה ולכיול לפחות

אחת לשנתיים ;

(2) מד מים רב-סילוני בגודל 1.5 מ"ק עד 5 מ"ק יימסר לבדיקה ולכיול לפחות אחת לשלוש שנים ;

(3) מד מים רב-סילוני עם הנעה מגנטית, בגודל 1.5 מ"ק עד 2.5 מ"ק יימסר לבדיקה ולכיול לפחות אחת לחמש שנים.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) יחולו על תאגיד צרכן לגבי מדי המים של המשתמשים במים הנמנים עליו, אולם רשאי נציב המים, במקרים מיוחדים ומנימוקים שיפורטו, לפטור תאגיד צרכן מן החובה האמורה לעיל או להאריך את התקופה כאמור.

במעשיהן ובמחדליהן המשיבות הפרו חובה חקוקה בכך שלא קיימו כסדרן את הבדיקות התקופתיות של מדי המים לפי התקנות למדידת מים שלעיל.

חוק הגנת הצרכן

48. המשיבה 1 היא בגדר 'עוסק' כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 ובציינה כמויות של מים שלא נמדדו או שנמדדו בעוות גס, מפרה המשיבה 1 את הוראות סעיפים 2(א) (1) (הטעיה לגבי כמות), 2 (א) (1) (הטעיה לגבי כמות), 2(א) (2) (הטעיה לגבי מידה), לחוק הגנת הצרכן.

49. עקרון יסוד בפעולתם של כל תאגיד וכל רשות הוא כי פעולתם נעשית על פי הרשאה בדין. ההרשאה שניתנה למשיבות היא לגבות תשלום עבור מים **שסיפקו**. ממילא גביית תשלום עבור מים שלא סיפקו למבקש היא בבחינה פעולה בחריגה מסמכות.

חוסר תום הלב של המשיבות

50. על תאגיד הפועל עבור רשות מוטלת החובה לפעול בתום לב מוגבר ובדרך מקובלת כלפי הציבור, חובה זו חלה כ"עיקרון על" מכוח סעיף 61 (ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, אשר מרחיב את היקפה לעבר פעולות משפטיות וחיובים שאינם בגדר חוזה.

51. מסכת העובדות שפורטה לעיל, מובילה למסקנה שהמשיבות פעלו שלא בתום לב ושלא בדרך מקובלת והכל על מנת להעשיר את קופתן על חשבון המבקש וכלל חברי הקבוצה.

52. המשיבה 1 הינה תאגיד בו המשיבה 2 הינה מחזיק מניות עיקרי. המשיבה 2 הינה רשות מינהלית. כללי המשפט המנהלי מטילים על רשות מנהלית **חובה מוגברת** לנהוג **בתום לב, בהגינות, ביושר ובסבירות**. חובה זו נלמדת הן מהוראות סעיפים 39 ו-61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים") והן מכוח ההלכה הפסוקה. עמדה על כך, למשל, כבוד השופט ד' דורנר בבג"ץ 4422/92 **עפרן נ' מנהל מקרקעי ישראל**, פ"ד מז (3) 853 , בעמ' 860 (1993):

"חובתה של הרשות המנהלית לנהוג בתום-לב בהתקשרויותיה החוזיות נגזרת הן מן המשפט האזרחי, המטיל חובת תום-לב על כל מתקשר, והן מן המשפט הציבורי, המחייב רשות ציבורית לנהוג בהגינות וביושר כלפי אזרחיה בכל מגעיה עמם. **ואולם חובת ההגינות המנהלית - שיסודה**

במעמדה של הרשות כנאמנה כלפי הציבור - מחמירה יותר מחובת תום הלב הנדרשת מן הפרט. המידה המתמירה חלה בין אם פועלת הרשות בתחום המשפט האזרחי ובין אם פועלת היא בתחום המשפט הציבורי.

53. היטיב להסביר זאת פרופ' א' ברק בספרו **שיקול דעת שיפוטי**, בעמ' 487-488:

"בקביעת תכנה של חובת ההגינות המנהלית, על השופט להשוות בינה לבין חובת תום הלב החוזית. שתי אלה אינן היינו הך. חובת תום הלב החוזית קובעת רמת הגינות מינימלית, המבוססת על 'יריבות' חוזית. כל אחד מבעלי החוזה מבקש להגשים את האינטרס העצמי שלו, ודיני תום הלב באים להבטיח 'משחק הוגן', על פי תפיסתה האתית של החברה הישראלית הנאורה. לא כן חובת ההגינות המנהלית. חובה זו אינה מבוססת על יריבות בין אינטרס עצמי של הרשות הציבורית לבין האינטרס של האזרח. הרשות הציבורית דואגת לאינטרס הכללי, לרבות האינטרס של האזרח. אין לה לרשות הציבורית אינטרס 'עצמי' משלה. מכאן, **שחובת ההגינות במשפט המנהלי מטילה חובה ברמה גבוהה יותר מחובת תום הלב 'החוזית'**. אין זו הגינות מינימלית אלא הגינות המוטלת על מי שמופקד להגשים אינטרס של הכלל".

עילות עפ"י פקודת הנזיקין (נוסח חדש)

54. מעשיהן ומחדליהן של המשיבות מהווים עוולות שונות כלפי המבקש וחברי הקבוצה.

55. ככל שמעשים ומחדלים אלה נעשו במודע, הרי שעסקינן **בעוולת הגזל** (סעיף 52 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] הקובע:

"גזל הוא כשהנתבע מעביר שלא כדין לשימוש עצמו מיטלטלין שהזכות להחזיקם היא לתובע, על ידי שהנתבע לוקח אותם, מעכב אותם, משמיד אותם, מוסר אותם לאדם שלישי או שולל אותם מן התובע בדרך אחרת"
ואו **עוולת התרמית** (סעיף 56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]) הקובע:

"תרמית היא הצג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון.

56. ככל שמעשים ומחדלים אלה נעשו שלא במודע, הרי במקרה הטוב עסקינן **בעוולת הרשלנות** (סעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] הקובע:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלנות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

57. המשיבות כרשות שלטונית מחוייבות למידת זהירות מוגברת בייחוד כאשר קיבלו פניות רבות מצרכנים בקשר לטעויות במדידת המים. טעות בשיקול דעתן ו/או בהחלטותיהן ו/או בפירושו של המשיבות את הוראות החוק, סיכוי גבוה שתגרום לחיוב יתר במאות מליוני שקלים. המשיבות הפרו את חובת הזהירות המושגית והקונקרטית כלפי המבקש וחברי הקבוצה, וגרמו להם נזקים כבדים כפי שמפורט להלן.

עשיית עושר ולא במשפט

58. הוראות סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשלי"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר"), הקובע:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן: "הזוכה") שבאו לו מאדם אחר (להלן: "המזכה"), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

59. פרופ' דניאל פרידמן דן בספרו דיני עשיית עושר ולא במשפט [כרך ב] (מהדורה שניה, תשנ"ח) הוצ' אבירם, בנושא השבת כספי מס שנגבה שלא כדין, או בחוסר סמכות. פרופ' פרידמן קובע, כי מס אשר נגבה שלא כדין או בחוסר סמכות יושב למשלם (בין אם הוא תברה או שהוא גורם פרטי), על אף שהמשלם ידע כי התשלום נגבה ממנו שלא כדין.

60. בית המשפט העליון קיבל את גישתו העקרונית של פרופ' פרידמן ופסק השבה במקרים בהם נגבה מס ביתר על ידי הרשות. בבר"ע 2824/91 עיריית חיפה נ' לה נסיונל (טרם פורסם, אוזכר בספרו של ד' פרידמן), קבע כב' הנשיא שמגר כי כאשר נהגה העירייה ברשלנות רשאי האזרח לתבוע השבת ארנונה שנגבתה ביתר.

61. ברע"א 7669/96 עיריית נהריה נ' זקס, פ"ד נ"ב(2) 214, קבע בית המשפט העליון הנכבד, בהסכמת כב' הנשיא א. ברק, כי הלכת עיריית חיפה נ' לה נסיונל היא הלכה תקפה ויש הצדקה לאפשר תביעה להשבת ארנונה ששולמה ביתר, כאשר העירייה נהגה ברשלנות. בית המשפט העליון אף ציין כי במקרים כגון אלה ראוי היה שהרשות תחזיר את מה ששולם ביתר גם ללא התדיינות.

62. עמדתו העקרונית של פרופ' פרידמן, התקבלה בפס"ד נוספים בהם הורה ביהמ"ש על השבת סכומי אגרה מסים והיטלים. ראה ת.א. 600/96 ינובר משה ואח' נ' מדינת ישראל - משרד המשפטים, (טרם פורסם), ה"פ 177223/98 פרץ אברהם בע"מ נ' עיריית חולון, (טרם פורסם).

63. בעמ"נ (עניינים מינהליים י-ם) 227/04 פרץ בוני הנגב - אחים פרץ בע"מ נ' עיריית בית שמש (מיום 26.1.05 - לא פורסם) פסקה כב' השי' יהודית צור כך:

"נקודת המוצא לדיונו היא כי רשות שגבתה מהאזרח כספים שלא כדין חובה עליה להשיבם, זולת אם מתקיימות נסיבות בהן יעלה בידה להצביע על הגנות מיוחדות, המצדיקות הימנעות מהשבה. ההגנה על קניינו של הפרט הינה הגנה חוקתית (לפי סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו), חריגה מעקרון ה' תתאפשר רק במקרים חריגים... מבחינת המשפט המינהלי, נקודת המוצא הינה כי רשות ציבורית צריכה לפעול בגדר סמכותה בסבירות ובהגינות ולפיכך אם גבתה כספים מהאזרח שלא כדין, מוטל עליה להשיבם..."

64. כתוצאה מהתנהלות פסולה זו של המשיבות התעשרו המשיבות "שלא על פי זכות שבדין" כאמור בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט.

65. חוק עשיית עושר ולא במשפט חל גם ביחסים שבין האזרח לבין הרשות המקומית, והוא מקים חובת השבה של כספים שנגבו ביתר גם כאשר הטעות נוגעת לקבוצה גדולה של אנשים כבעניינו. עמד על כך, למשל, פרופ' ד. פרידמן בספרו "דיני עשיית עושר ולא במשפט", מהדורה שניה, כרך ב', בעמ' 636:

"גם עובדה, כשלעצמה, כשהטעות נוגעת למספר רב של בני אדם, איננה צריכה לשמש מכשול להשבה. מדובר בגביית כספים שלא כדין, שנעשתה ע"י רשות ציבורית, המצווה להקפיד על רמת התנהגות גבוהה ועל כך שגביית המס תעשה בצורה הוגנת ונאותה... שלילית זכות ההשבה במקרי תשלום מס שאיננו מגיע, משמעותה שמוטל על האזרח לבדוק כל דרישת תשלום המופנית אליו מצד השלטון. בדיקה כזו עשויה לחייב קבלת ייעוץ משפטי ובמקרים רבים תהיה כרוכה בהוצאות. ספק אם ניתן להצדיק מדיניות משפטית הקובעת עיקרון זה. נראה שגם מנקודת ראותן של הרשויות יש לחתור למצב שבו יחוש האזרח שהשלטון נוהג עימו ביושר, בידעו שאם יתברר כי נפלה טעות יחזר לו כספו."

66. עמד על כך גם כבוד השופט ד"ר עמירם בנימיני בבש"א (ת"א) 31032/06 סריגי שלום ומלכה בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו (נבו, מיום 15.7.09), פסקה 37 (2009) (להלן: "עניין סריגי שלום ומלכה"):

"עילת התביעה של המבקש מבוססת על חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט - 1979. הכלל הוא שרשות ציבורית מחויבת להשיב תשלומי חובה שגבתה שלא כדין מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט."

הנימוקים לאישור התובענה כתובענה ייצוגית

67. על מנת "לקנות" זכות להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית על המבקש להיות בעל עילה אישית בתובענה. כך נקבע בסעיף 4(א) לחוק.

68. המבקש להגיש תובענה ייצוגית נדרש להוכיח את עילת תביעתו באופן לכאורי (רע"א 8332/96 בעניין רייכרט, פסקה 11; ע"א 6343/95 הנ"ל בעניין אבנר נפט וגז, בעמ' 118; רע"א 6567/97 הנ"ל בעניין בזק, פסקה 5). דרישה זו מעוגנת כיום בסעיף 8(א)(2) לחוק, הדורש מן המבקש להוכיח כי "יש אפשרות סבירה" שאותן שאלות מהותיות של עובדה או משפט, המשותפות לכלל חברי הקבוצה, תוכרענה בתובענה לטובת הקבוצה, וברור כי הדבר כולל, בראש

ובראשונה, את עילת התביעה האישית. הוכחת סיכויי התביעה להתקבל היא התנאי הראשון שבדק בית המשפט, בטרם יפנה לבירור התנאים האחרים.

69. מנסיבות הפרשה דנן, אין ספק כי המבקש עומדת בדרישה להוכיח עילה אישית באופן לכאורי שכן אין ספק כי למבקש נגרם נזק אישי ע"י המשיבות ובכך רכשה זכות כניסה לטרקלינה של התובענה הייצוגית נשוא בקשה זו.

70. התנאים לאישור תובענה ייצוגית נקבעו בסעיף 8(א) לחוק, הקובע כהאי לישנא:

"8. (א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:

(1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי

הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;

(2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין;

(3) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך

הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטת בענין זה;

(4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב.

התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שיוכרעו בתובענה לטובת חברי הקבוצה.

71. אין ספק כי הגביה ביתר מכל חברי הקבוצה, מעוררת שאלות משותפות של עובדה או משפט. עם זאת יודגש כי אין חובה כי השאלות תהיינה זהות והפסיקה מסתפקת בכך שהשאלות המהותיות תהיינה משותפות. כך נקבע למשל ברע"א 4556/94 רמי טצת נ' אברהם זילברשץ, פ"ד מט(5) 774, 777 - מאגר נבו:

"אין כל צורך שכל השאלות המתעוררות ביחס לקבוצה תהיינה משותפות. די בכך שהיסוד המשותף מהווה מרכיב מהותי בהתדיינות. אם יש לאחד מהקבוצה עניין שהוא מיוחד לו - כגון נזק מיוחד - ניתן לבררו בשלב האינדיווידואלי, אשר יבוא לאחר סיום השלב הקבוצתי, ולאחר שנקבעה בו שאלת האחריות של הנתבעים. תחכומו של התובע אינו שולל קיומה של דרישה בסדר קיומן של שאלות מהותיות של עובדה ומשפט שהן משותפות לבני הקבוצה"

כך נקבע גם ברע"א 8268/96 דן רייכרט נ' משה שמש, פ"ד נה(5) 276, 278 - מאגר נבו:

"אין לפרש את הדרישה לקיומן של שאלות של עובדה ומשפט המשותפות לקבוצה כדרישה לזהות מלאה בכל השאלות הטעונות הכרעה לגבי כל קבוצת התובעים. דרישה של זהות מוחלטת בכל השאלות הטעונות הכרעה, עובדתיות כמשפטיות, תסכל את תכלית התובענה הייצוגית ותהפוך את השימוש בה למשימה בלתי אפשרית. לפיכך יש לאמץ גישה ולפיה די בכך שהשאלות העיקריות העומדות במוקד הדיון תהיינה משותפות לחברי הקבוצה, ואין נפקא מנה אם מתקיים שוני בשאלה משנית זו או אחרת"

72. בת.א. (ת"א) 2170/01 **דוד עובדיה נ' סלקום ישראל בע"מ**, תק-מח 2004(1) 3750, 3753 (2004) 2004), פסקה כב' השופט א' חיות (פסקה 7):

"על המבקש להראות כי טובים סיכוייה של התביעה להצלחה... על המבקש לשמש תובע ייצוגי מוטל הנטל לשכנע במידת הסבירות הראויה שיש לו עילת תביעה מבוססת לכאורה... בדיקה זו מתבצעת בשני מישורים מצטברים, המישור

הטיעוני והמישור הראייתי, ובמהלכה בוחן בית-המשפט, אם כי ברמה הלכאורית, לא רק את האמור בכתב התביעה אלא גם את חומר הראיות שבאמתחתו של התובע-המבקש, וכן הוא בוחן את טענות ההגנה המועלות מטעם הנתבע-המשיב. אם בתום בדיקה זו, ונוכח מה שהוצג בפניו, מגיע בית-המשפט למסקנה כי סיכוייה של התביעה האישית להתקבל מוטלים בספק ואינם גבוהים, כי אז דין הבקשה לאישורה כתובענה ייצוגית להידחות...".

73. הצורך לשקול את סיכויי התביעה להצליח נקבע בפסיקה לאור החשיבות הציבורית של מכשיר התובענה הייצוגית – מחד, והסכנות שהשימוש במכשיר זה מעורר - מאידך (דברי המשנה לנשיא כב' השופט ש. לוי ברע"א 2701/97 **מדינת ישראל נ' צ'רטוק**, פ"ד נו(2) 876, פסקה 4). בית המשפט העליון הדגיש לא פעם את הסכנות הטמונות במכשיר התובענה הייצוגית, שהוא כלי רב עוצמה, המנוצל לעתים לרעה (ראה: רע"א 4556/94 בענין **טצת**, בעמ' 785; ע"א 2967/95 בענין **מגן וקשת**, עמ' 323; ודברי כב' השופט מ. חשין בדנ"א 5712/01 **ברזני נ' בזק**, פ"ד נו(6) 385). עם זאת, בית המשפט העליון הדגיש כי אין להעמיד דרישות מחמירות מדי לענין מידת השכנוע בקיומה של עילה לכאורה, על מנת שלא לגרום להתמשכות השלב המקדמי, וכדי לא להרתיע תובעים ייצוגיים פוטנציאליים (ע"א 2967/95 הנ"ל בענין **מגן וקשת**, בעמ' 329-330 לפסק דינה של כב' השופטת שטרסברג-כהן). אכן, סעיף 8(א)(2) לחוק מסתפק בכך שבית המשפט ישתכנע כי **"יש אפשרות סבירה"** שאותן שאלות מהותיות של עובדה או משפט, המשותפות לכלל חברי הקבוצה, תוכרענה בתובענה לטובת הקבוצה.

התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.

74. במקרה דנן התובענה הייצוגית היא הדרך הטובה ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות דנן. מהות התביעה דנן מחייבת הגשתה בדרך של תובענה ייצוגית מהסיבות שלהלן:

74.1. הקבוצה המיוצגת מונה עשרות אלפי לקוחות שנפגעו ממעשי ומחדלי המשיבות אולם לכל אחד נגרם נזק קטן באופן יחסי שאינו מצדיק ניהול תביעה אישית עבור כל אחד מחברי הקבוצה. לא כך היא אם התביעה מוגשת בשם קבוצה גדולה של הנפגעים ממעשי ומחדלי המשיבות.

74.2. גם אם יוגשו 10% מתוך עשרות אלפי תביעות אישיות שמעשי ומחדלי המשיבות מהווים עבורן בסיס עובדתי ומשפטי, הדבר יגרום לבזבוז זמן שיפוטי יקר, לחוסר אחידות משפטית, לחוסר יעילות של המערכת המשפטית ולחסימת בתי המשפט.

קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב;

75. לב"כ המבקש ניסיון מצטבר מוצלח במספר תובענות ייצוגיות. מן ההגיון שכשם שענייני חברי הקבוצה בתובענות האחרות מנוהלים בדרך הולמת ובתום לב, כך גם ינוהלו העניינים עבור חברי הקבוצה בפרשה דנן.

נזקי המבקש

76. הנתונים שבידי המבקש אינם מאפשרים לה לאמוד את גודל הנזק שנגרם לה ע"י המשיבות בגין הגביה ביתר.
77. בהערכה סולידית וזהירה יטען המבקש כי נגרם לו נזק דו חודשי בסך מוערך של 165 ₪, ובסה"כ 990 ₪ לשנה ו - 1980 ₪ ל 24 חודשים עבורם מתבקשת השבה (סכום לפני שיערוך).

נזקי הקבוצה:

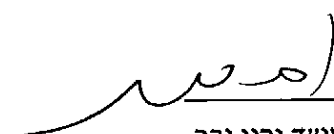
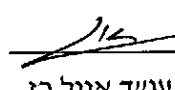
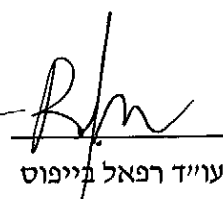

78. הקבוצה המיוצגת מונה עשרות אלפי חברים שמוני המשיבות מותקנים בחצרם.
79. הנתונים שבידי המבקש אינם מאפשרים לה לאמוד את גודל הנזק שנגרם לקבוצה ע"י המשיבות בגין הגביה ביתר וביהמ"ש הנכבד יתבקש לאפשר למבקש לתקן את סכום תביעתה בהתאם לנתוני אמת שיתגלו בעקבות גילוי מסמכים וחשבונות ובעקבות תשובות לשאלונים כפי שמתבקש להלן.
80. בהתאם לאמור לעיל, ולצורך הענין בלבד, הנזק המשוער שנגרם לחברי הקבוצה המיוצגת מוערך בכ - 100,000,000 ₪.

הסעדים המתבקשים:

81. להורות על גילוי מסמכים ו/או חשבונות ו/או לתת צווים ככל שמתבקש, על מנת שניתן יהיה להגיע לחקר האמת.
82. ליתן סעד ראוי מלא ונכון לציבור הנפגעים ממעשיה ומחדליה של המשיבות כדלקמן:
- 82.1. לאמוד את כל הסכומים שנגבו ביתר במהלך 24 החודשים הרלבנטיים ולהורות על השבה בהתאם.
- 82.2. להורות על התקנת מכשירי אל חוזר בכל מדי המים של לקוחות המשיבה.
83. לפסוק למבקש/לתובע המייצג גמול ראוי הולם בהתאם לטרחה ולסיכון המשמעותיים שנטלה על עצמה.
84. לפסוק לבאי כוחו של המבקש/התובע המייצג שכר טרחה הולם וראוי שכן התובענה דנן מביאה תועלת רבה ומשמעותית לחברי הקבוצה המיוצגת והינה בעלת חשיבות ציבורית גדולה ובהגשתה ובניהולה ב"כ המבקש/התובע המייצג נטלו על עצמם הליך מורכב, טרחה רבה והוצאות רבות.
85. לחייב את המשיבות בהוצאות משפט ושכ"ט עוה"ד בצירוף מע"מ כדין.

סיכום

86. רק בדרך ניהול תובענה ייצוגית ניתן יהיה לרפא את הפגמים הקשים בהתנהלות המשיבות.
87. העובדות התומכות בבקשה מפורטות ומאומתות בתצהירים המצורפים לבקשה זו ומהווים חלק בלתי נפרד ממנה.
88. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה ולאשר את הגשת תובענת המבקש כתובענה ייצוגית.

 עו"ד גיא גלילי
 עו"ד אייל רוז
 עו"ד רפאל בייפוס
 עו"ד דורון וינקינד
עו"ד ירון ובר

באי כוח המבקש

בית המשפט המחוזי מרכז

22 מאי 2011

ת"צ 38742-05-11 לביא נ' חברת מי הוד
השרון בע"מ ואח'

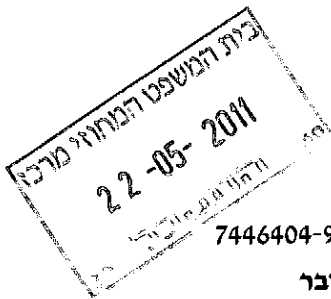
אישור פתיחת תיק
מصادقة على تسجيل قضية

ניתן אישור כי ביום (נُصادق بهذا بأنه في يوم) 22 מאי 2011 בשעה (الساعة) 12:48 נפתח בבית משפט זה (سجلت في المحكمة قضية تحمل الرقم) ת"צ 38742-05-11 לביא נ' חברת מי הוד השרון בע"מ ואח'.

יש להמציא את כתב הטענות הפותח לבעלי הדין שכנגד, בתוך 5 ימים, בדואר רשום עם אישור מסירה, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

عليك تسليم لائحة الادعاء للطرف الآخر خلال 5 ايام بالبريد المسجل مع وصل تبليغ إلا إذا أمرت المحكمة غير ذلك.

פסקי דין והחלטות מתפרסמים באתר האינטרנט של מערכת כתי המשפט בכתובת www.court.gov.il

התובע:

משה לביא ת.ז. 022956437

מרח' יסוד המעלה 35 דירה מס' 3 בהוד השרון
 ע"י ב"כ עו"ד דורון ווינרייך ו/או עו"ד רפאל בייפוס
 מרח' התע"ש 24 כפר סבא ת.ד. 2131, 44425
 טל': 09-7663307, 09-7446404 פקס: 09-7419091, 09-7446404
 וכן ע"י עו"ד אייל רז ו/או עו"ד גיא גלילי ו/או עו"ד ירון ובר
 מרח' ז'בוטינסקי 35 רמת גן, 52511
 טל': 03-6137488, פקס: 03-6133565
 (להלן: "התובע")

נגד

הנתבעות:

1. חברת מי הוד השרון בע"מ, ח.פ. 514384577
 מרחוב דרך רמתיים 39 הוד השרון
2. עיריית הוד השרון מרח' דרך רמתיים 39 הוד השרון
 (להלן: "הנתבעות")

מהות התביעה: ייצוגית, כספית, צו עשה.
 סכום התביעה האישית: 1980 ₪
 סכום התובענה הייצוגית: 100,000,000 ₪.

כתב תובענה ייצוגית

1. התובע המיוצגת ע"י ב"כ דלעיל, מתכבד להגיש בזאת תובענה ייצוגית נגד הנתבעות, מכוח סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו- 2006 (להלן: "החוק") ומכוח סעיף 1 לתוספת השניה לחוק ו/או לחילופין ולמען הזהירות בלבד, מכוח סעיף 11 לתוספת השניה לחוק.
2. כל הטענות הנטענות בתובענה זו נטענות במצטבר ו/או לחלופין ו/או בהשלמה, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.
3. כל ההדגשות בתובענה זו אינן במקור, אלא אם צויין אחרת.

עיקרי תובענה זו בקליפת אגוז

4. עניינה של תובענה זו הינו בגביה בלתי חוקית מצד הנתבעות, ממאות אלפי לקוחותיהן, בגין צריכת מים שחלקה דימונית ומעולם לא נצרכה על ידם, זאת באמצעות מדי מים בבעלות הנתבעות אשר מותקנים אצל לקוחותיהן (להלן: "מדי המים").

5. בקליפת אגוז ייאמר כבר עתה, כי כמות המים שלכאורה עוברת ונמדדת במדי המים גבוהה בעשרות אחוזים לעומת הצריכה בפועל וזאת עקב סיבות שונות שתפורטנה להלן, ועקב כך מחוייבים לקוחות הנתבעות בסכומים גבוהים ביתר, בגין כמויות מים בלתי מבוטלות שמעולם לא צרכו (להלן: "הגביה ביתר").
6. פניות חוזרות ונשנות של לקוחות הנתבעות לא הועילו, כמו גם פניות מטעם המועצה לצרכנות, ולקוחות הנתבעות, שיש להניח שרובם אף לא שמו לב לכך, ממשיכים למלא את קופת הנתבעות בממון רב שחלק משמעותי ממנו נצבר כתוצאה מגביה בלתי חוקית כאמור.
7. בדיקות שביצע התובע, חוות דעת מקצועיות של מומחי מים, תחקיר רלבנטי ומקצועי ביותר ששודר בתכנית הטלביזיה "כלבוטק" ב- 15.5.2011 (להלן: "התחקיר" / "התכנית") וחוות דעתם המקצועיות של מומחים בעלי שם וברי סמכא שהופיעו בה, באשר לסיבות לגביה ביתר, אינם מותירים כל ספק באשר למעשי ומחדלי הנתבעות ולנוק הרב הנגרם ללקוחותיהן. צילום תכנית כולבוטק מצ"ב כנספח 2.1 וכחלק בלתי נפרד מתובענה זו.
- מעשים ומחדלים אלה עולים גם מדו"ח "בעיית מדידת מים" של המועצה הישראלית לצרכנות, המצ"ב כנספח 2.2 וכחלק בלתי נפרד מתובענה זו.
8. התובענה הייצוגית הינה הדרך היחידה לרפא את מעשי ומחדלי הנתבעות, לתת ללקוחותיהן סעד מתאים וכפי שיפורט להלן, גם לחייב את הנתבעות בפתרון ישים וזול שימנע המשך המעשים והמחדלים הללו.

הצדדים

9. התובע:
 10. התובע הינו אזרח מדינת ישראל ותושב הוד השרון ומתגורר בדירה מס' 3 ברח' יסוד המעלה 35 דירה בהוד השרון מאז שנת 1999 (להלן: "הדירה"). התובע הינו לקוח של הנתבעות (מספר חשבון משלם: 22956437 מספר מד מים: 986334).
 תצהיר התובע מצ"ב כנספח 3 וכחלק בלתי נפרד מתובענה זו.
 חשבון מים של התובע מצ"ב כנספח 4 וכחלק בלתי נפרד מתובענה זו.
11. הנתבעות:
הנתבעת 1 הינה תאגיד מים הפועל עפ"י חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א 2001 (להלן: "חוק תאגידי מים וביוב") וממונה בין היתר על גביית התשלום בגין צריכת מים מתושבי העיר הוד השרון. עפ"י פרסומי הנתבעות, הינה גובה תשלום בגין צריכת מים מלקוחותיה באמצעות עשרות אלפי מדי מים.
דו"ח רשם החברות ביחס לנתבעת 1 מצ"ב כנספח 5 וכחלק בלתי נפרד תובעה זו.
הנתבעת 2 הינה הרשות העירונית שאחראית למעשים ולמחדלים נשוא תביעה זו בתקופה שלפני הקמת הנתבעת 1. כ"כ הנתבעת 2 הקימה את הנתבעת 1 מכוח חוק תאגידי מים וביוב.
12. הקבוצה המיוצגת:
 עשרות אלפי לקוחות הנתבעות אשר מותקנים אצלם מדי המים של הנתבעות ואשר הנתבעות גבו מהם גביה ביתר במהלך התקופה הרלבנטית כפי שיפורט להלן.

הבסיס העובדתי

13. התובע מתגורר בדירה מספר 3 ברח' יסוד המעלה 35 בהוד השרון.
14. לפני כשנה פנה התובע למנהל של תאגיד המים מי הוד השרון והתלונן על כך שחיובי המים בביתו מנופחים וגבוהים בצורה בלתי סבירה, הפניה נעשתה בעל פה בנוכחות מר בראזני ומר משה ארז- עובדי מי הוד השרון.
15. ביום 15.5.11 שודר בטלוויזיה תחקיר כלבוטק בקשר לגביית מים ביתר (להלן: "הכתבה" "התחקיר") ולאחר שהתובע ראה שמדובר בתופעה כלל ארצית, הוא החליט לבדוק אם גם המונים במדי מים בבניין שלו, מסתובבים קדימה ומחייבים אותו בגין צריכת מים שלא צרך בפועל.
16. מומחה האינסטלציה, מר רוני רוז'ה (להלן: "מר רוז'ה") התבקש לבדוק האם גם התובע מחוייב בגין מים שלא צרך.
- תצהירו של מר רוז'ה מצ"ב כנספח 6 וכחלק בלתי נפרד תובעה זו.
17. ביום 18.5.2011 ביקר מר רוז'ה בביתו של התובע.
18. מר רוז'ה שתצהירו מצורף לתביעה ביצע את הבדיקה הבאה:
 - 18.1. מר רוז'ה פירק באופן את מד המים הסמוך למד המים של הדירה (באותו מחלק מים), באופן בו המים הזורמים בצינור יוכלו לזרום החוצה.
 - 18.2. מר רוז'ה פתח את הברז הראשי של הצינור שפירק.
 - 18.3. לדברי מר רוז'ה הפעולות המתוארות לעיל מדמות פתיחה וסגירה של ברז בדירה של מד המים הסמוך. לדברי מר רוז'ה הזרמת המים כאמור (שהינה מדמה פתיחה וסגירה של ברז בדירה אחרת) השפיעה על מד המים של הדירה, באופן בו נמדדו במד המים של הדירה מים שבפועל לא עברו בו. לדברי מר רוז'ה כאשר פתח את הברז, מד המים של הדירה הסתובב קלות אחורה ועם סגירתו הסתובב מד המים קדימה בצורה ברורה ומשמעותית.
 - 18.4. לדברי מר רוז'ה ככל שספיקת המים בצינור היתה גבוהה יותר (ככל שפתח את הברז חזק יותר) כך הסתובבה החוגה שבמד המים של הדירה בצורה משמעותית יותר קדימה. לדברי מר רוז'ה השפעה דומה היתה גם בכל מדי המים הסמוכים.
19. מר רוז'ה תיעד את הבדיקה במצלמת וידאו. למחרת חזר מר רוז'ה למקום וביצע את הבדיקה פעם נוספת לדבריו התוצאות היו זהות.
20. מהבדיקה הנ"ל עולה בבירור כי התובע ויתר הדיירים בבניין מחויבים בפועל גם על מים שלא צרכו.
21. יצוין כי מסקנה זו עולה בקנה אחד עם מסקנות תחקיר כלבוטק, מסקנות אשר נתמכו גם בבדיקות מעבדה וחוות דעת של מהנדס מכון התקנים הישראלי.
22. העתק מצילום הוידאו שערך מר רוז'ה מצ"ב כחלק בלתי נפרד מבקשה זו ומסומן כנספח א' לתצהיר רוז'ה. מסקנות הבדיקה הינן חד משמעיות, דיירי הבניין מחויבים בגין מים שהם לא צרכו.
23. מתחקיר כלבוטק עולה תופעה רוחבית דומה של גביית יתר בגין מים שלא נצרכו. כך ניתן היה לראות בתחקיר, בין היתר, כי מדידת מים במדי מים בדירות שהברזים בהן היו סגורים,

כתוצאה מפתירת ברו בדירה אחרת! התחקיר הראה גם כיצד נמדדו מים בצינור המוביל לברז סגור בעת שנעשה שימוש בברז אחר המחובר לאותה מערכת. לדברי מר רוזיה, הדבר נגרם בשל שינויי לחץ במערכת הצינורות. התחקיר מראה באופן שלא ניתן לעוררין כי התופעה חזרה גם בבדיקה במעבדה מאושרת של מכון התקנים. בבדיקה זו מוכיחה את קיומה של תופעת חיוב היתר בגין מים שלא נצרכו וזאת בשל מדידת מים שגויה המושפעת משינויי לחץ במערכת המים.

24. לדברי מר רוזיה הנתמכים בבדיקות אותן ביצע במספר רב של דירות באתרים שונים, כאשר יורד הלחץ בצנרת הבניין, חוזרים אחורה מים מהצנרת שבדירת התובע. נסיגה זו של מים נעשית בספיקה נמוכה, אשר אינה נמדדת במד המים. כאשר לחץ המים בצנרת הבניין עולה, נדחסים בחזרה מים לתוך הצנרת שבדירה. דחיסה זו נעשית בספיקה גבוהה מספיק על מנת שמד המים ימדוד אותה.

25. בתחקיר כלבוטק הוכח כי מד המים אינו מדייק במדידת מים הזורמים דרכו אחורה והוכחה **סטייה של כ- 25%!!!!**

26. למיטב ידיעת התובע התקנת מכשיר "אל חוזר" הינה פתרון פשוט וזול לבעיה. מכשיר "אל חוזר" הינו שסתום מונע נסיגת מים כאשר הלחץ בצנרת הראשית קטן. נסיגה זו כאמור, אינה נמדדת במד המים.

27. לדברי מר רוזיה תופעת גביית היתר אינה בלעדית לתובעת, אלא הינה תופעה הנפוצה בבתים רבים.

28. למיטב הבנתו המקצועית של מר רוזיה, לתופעה זו מספר השלכות:

- 28.1 חיוב ביתר בגין מים שלא נצרכו בפועל על ידי צרכן המים.
- 28.2 מדידת מים שגויה לרעת צרכן המים באופן בו הוא עלול לחרוג ממכסת המים המוקצית לדירה (לפי מספר הנפשות המתגוררות בה), דבר אשר יקנוס אותו במחיר גבוה יותר.
- 28.3 מדידת המים משפיעה באופן ישיר גם על החיוב בגין ביוב. גביית יתר במים גוררת גם גביית יתר בתשלום עבור ביוב.

הבסיס המשפטי

התביעה והתובענה עומדות בקריטריונים הנדרשים כדי להיכנס לטרקלינו של חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 2006:

29. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית;"

30. סעיף 1 לתוספת השניה לחוק מונה בין העניינים שניתן להגיש בגינם תובענה ייצוגית:

"תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו".

סעיף 11 לתוספת השניה לחוק מונה בין העניינים שניתן להגיש בגינם תובענה ייצוגית:

- "תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר"
31. הנתבעת 1 פועלת מכוח חוק תאגידי מים וביוב ומכוח רישיון לפעילות, אותו קיבלה לפי סעיפים 15(א) ו-111(1) לחוק זה, מהממונה על עניני החברות לשירותי מים וביוב, אשר מונה עפ"י סעיף 110 לחוק זה (להלן: "הרישיון").
32. מהאמור לעיל עולה כי התביעה דנן נכנסת תחת כנפיו של סעיף 1 לתוספת השניה באשר הנתבעת 1 הינה "עוסק" ואילו התובע הינו "לקוח".
33. בכל מקרה ולמען הזהירות בלבד ייטען כי ככל שחוי"ח ביהמ"ש הנכבד יקבע כי התובע איננה "עוסק", הרי לחלופין התובענה נשוא תביעה זו יכולה להיכנס תחת כנפיו של סעיף 11 לתוספת השניה כתובענה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין.
34. ברע"א 4556/94 **טצת נ' זילברשץ, פד"י מט(5) 774, 784-5** נקבע בין היתר כדלקמן:
 "לתובענה הייצוגית כמוסד במשפט חשיבות מיוחדת להשגת תכליות אשר ידה של התביעה האינדיבידואלית אינה משגת. היא משרתת את אינטרס הפרט על ידי מתן תרופה לנזקו מקום שאלמלא צירף אליו חברי קבוצה נוספים, לא היתה כדאיות בהגשת תביעתו; היא משרתת אינטרס ציבורי, החותר להרתיע גופים כלכליים גדולים מפני הפרת החוק והתובע לקדם ביתר הצלחה את אכיפתן של נורמות התנהגות שנועדו להגן על האזרח, ולמנוע ניצול לרעה של חולשתו כפרט. היא עשויה לקדם מטרות של יעילות בהליכים, אחידות בפסיקה ומניעת ריבוי תביעות..."

אין ספק כי הפרשה נשוא התביעה דנן נכנסת תחת ההגדרה דלעיל.

הפרת חובה חקוקה

35. סעיף 63 (א) לפקודת הנזיקין קובע כדלקמן:
- "63. מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו".
36. בתנאי הרישיון לפעילות חיונית ופעילות נוספת לחברת פלגי שרון בע"מ כפי שנקבעו ע"י מינהל המים והביוב ברשויות המקומיות, ולפי סעיף 15 לחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001, נקבע כדלקמן:
- 36.1. "על בעל הרישיון למלא אחר כל הוראות החוק הרישיון, התקנון, הכללים, ההנחיות וההוראות כפי שייקבעו מעת לעת על ידי הממונה. הוראות התקנון, הכללים, ההוראות וההנחיות הממונה יחשבו כתנאי מתנאי הרישיון לענין סעיף 20 ופרק ט' לחוק".
- 36.2. "בעל הרישיון ימכור ויספק מים ברציפות וביעילות, בכמות ובאיכות, שיקבעו לפי הוראות החוק מעת לעת. הנחיות אלו לרבות הנחיות הממונה יחשבו כתנאי מתנאי הרישיון לענין סעיף 20 ופרק ט' לחוק"

36.3. הנתבעות מחוייבות (על פי סעיף 3(א) לחוק מדידת מים, התשט"ו-1955) לספק מים לכל צרכן על פי מדידה והיא מפרה הוראה זו בגביית תשלום עבור מים שלא סופקו ושלא כדורה "נמדדו".

37. הנתבעות במעשיהן ובמחדליהן כפי שעולה מהמפורט לעיל ולהלן, הפרו את החובות החקוקות דלעיל. עוולת הפרת חובה חקוקה נמנית על עוולות המסגרת, אשר המאפיין העיקרי הייחודי להן הוא שהמחוקק הותיר בידי בית המשפט את עיקר המלאכה לצקת תוכן לתוך המסגרות הכלליות הנועדות לעוולה זו. עמד על כך בית המשפט העליון בצינינו:

"יסוד החיוב בעוולה זו הוא ב'פירוש כוונת המחוקק' בחיקוק פלוני, חוץ לפקודה, ונראה בעליל כי רב לו ידו של ביהמ"ש ביצירת חביונות". ד"נ 66/6 שחאדה נ' חילו, פ"ד כ(4) 617. וראה גם: י.אנגלרד, א. ברק, מ. חשין, דיני הנזיקין-תורת הנזיקין הכללית, ג. טדסקי עורך, מהדורה שניה, תשל"ז, י"ל מאגנס, האוניברסיטה העברית 104.

38. סעי' 44 לתקנות מדידת מים (מדי מים), תשמ"ח-1988 קובע כדלקמן:

44. (א) ספק מים חייב למסור מד מים המותקן ברשת המים שברשותו לבדיקה ולכיול במבדקה, כדלקמן:

(1) מד מים רב-סילוני בגודל 10 מ"ק ומעלה ומד מים מהירותי-וולטמן יימסר לבדיקה ולכיול לפחות אחת לשנתיים;

(2) מד מים רב-סילוני בגודל 1.5 מ"ק עד 5 מ"ק יימסר לבדיקה ולכיול לפחות אחת לשלוש שנים;

(3) מד מים רב-סילוני עם הנעה מגנטית, בגודל 1.5 מ"ק עד 2.5 מ"ק יימסר לבדיקה ולכיול לפחות אחת לחמש שנים.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) יחולו על תאגיד צרכן לגבי מדי המים של המשתמשים במים הנמנים עליו, אולם רשאי נציב המים, במקרים מיוחדים ומנימוקים שיפורטו, לפטור תאגיד צרכן מן החובה האמורה לעיל או להאריך את התקופה כאמור.

במעשיהן ובמחדליהן הנתבעות הפרו חובה חקוקה בכך שלא קיימו כסדרן את הבדיקות התקופתיות של מדי המים לפי התקנות למדידת מים שלעיל.

חוס הגנת הצרכן

39. הנתבעת 1 היא בגדר 'עוסק' כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 ובצינינה כמויות של מים שלא נמדדו או שנמדדו בעוות גס, מפרה הנתבעת 1 את הוראות סעיפים 2(א) ו-1 (הטעיה לגבי כמות), 2 (א) ו-1 (הטעיה לגבי כמות), 2(א) ו-2 (הטעיה לגבי מידה), לחוק הגנת הצרכן.

40. עקרון יסודי בפעולתם של כל תאגיד וכל רשות הוא כי פעולתם נעשית על פי הרשאה בדין. ההרשאה שניתנה לנתבעות היא לגבות תשלום עבור מים שסיפקו. ממילא גביית תשלום עבור מים שלא סיפקו לנתבעות היא בבחינה פעולה בחריגה מסמכות.

חוסר תום הלב של הנתבעות

41. על תאגיד הפועל עבור רשות מוטלת החובה לפעול בתום לב מוגבר ובדרך מקובלת כלפי הציבור, חובה זו חלה כ"עיקרון על" מכוח סעיף 61 (ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, אשר מרחיב את היקפה לעבר פעולות משפטיות וחיובים שאינם בגדר חוזה.
42. מסכת העובדות שפורטה לעיל, מובילה למסקנה שהנתבעות פעלו שלא בתום לב ושלא בדרך מקובלת והכל על מנת להעשיר את קופתן על חשבון התובע וכלל חברי הקבוצה.
43. הנתבעת 1 הינה תאגיד בו הנתבעת 2 הינה מחזיק מניות עיקרי. הנתבעת 2 הינה רשות מינהלית. כללי המשפט המנהלי מטילים על רשות מנהלית חובה מוגברת לנהוג בתום לב, בהגינות, ביושר ובסבירות. חובה זו נלמדת הן מהוראות סעיפים 39 ו-61 (ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים") והן מכוח ההלכה הפסוקה. עמדה על כך, למשל, כבוד השופטת ד' דורנר בבג"ץ 4422/92 עפרון נ' מנהל מקרקעי ישראל, פ"ד מז (3) 853, בעמ' 860 (1993):

"חובתה של הרשות המנהלית לנהוג בתום-לב בהתקשרויותיה החוזיות נגזרת הן מן המשפט האזרחי, המטיל חובת תום-לב על כל מתקשר, והן מן המשפט הציבורי, המחייב רשות ציבורית לנהוג בהגינות וביושר כלפי אזרחיה בכל מגעיה עמם. ואולם חובת ההגינות המנהלית - שישויה במעמדה של הרשות כנאמנה כלפי הציבור - מחמירה יותר מחובת תום הלב הנדרשת מן הפרט. המידה המחמירה חלה בין אם פועלת הרשות בתחום המשפט האזרחי ובין אם פועלת היא בתחום המשפט הציבורי".

44. היטיב להסביר זאת פרופ' א' ברק בספרו שיקול דעת שיפוטי, בעמ' 487-488:

"בקביעת תכנה של חובת ההגינות המנהלית, על השופט להשוות בינה לבין חובת תום הלב החוזית. שתי אלה אינן היינו הך. חובת תום הלב החוזית קובעת רמת הגינות מינימלית, המבוססת על 'יריבות' חוזית. כל אחד מבעלי החוזה תובע להגשים את האינטרס העצמי שלו, ודיני תום הלב באים להבטיח 'משחק הוגן', על פי תפיסתה האתית של החברה הישראלית הנאורה. לא כן חובת ההגינות המנהלית. חובה זו אינה מבוססת על יריבות בין אינטרס עצמי של הרשות הציבורית לבין האינטרס של האזרח. הרשות הציבורית דואגת לאינטרס הכללי, לרבות האינטרס של האזרח. אין לה לרשות הציבורית אינטרס 'עצמי' משלה. מכאן, שחובת ההגינות במשפט המנהלי מטילה חובה ברמה גבוהה יותר מחובת תום הלב 'החוזית'. אין זו הגינות מינימלית אלא הגינות המוטלת על מי שמופקד להגשים אינטרס של הכלל".

עילות עפ"י פקודת הנזיקין (נוסח חדש)

45. מעשיהן ומחדליהן של הנתבעות מהווים עוולות שונות כלפי התובע וחברי הקבוצה.
46. ככל שמעשים ומחדלים אלה נעשו במודע, הרי שעסקינן בעוולת הגזל (סעיף 52 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] הקובע:

"גזל הוא כשהנתבע מעביר שלא כדין לשימוש עצמו מיטלטלין שהזכות להחזיקם היא לתובע, על ידי שהנתבע לוקח אותם, מעכב אותם, משמיד אותם, מוסר אותם לאדם שלישי או שולל אותם מן התובע בדרך אחרת"
ו/או **עוולת התרמית** (סעיף 56 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]) הקובע:

"תרמית היא הצג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון.

47. ככל שמעשים ומחדלים אלה נעשו שלא במודע, הרי במקרה הטוב עסקינן **בעוולת הרשלנות** (סעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] הקובע:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

48. הנתבעות מחוייבות למידת זהירות מוגברת, בייחוד כאשר קיבלו פניות רבות מצרכנים בקשר לטעויות במדידת המים. טעות בשיקול דעתן ו/או בהחלטותיהן ו/או בפירושו של הנתבעות את הוראות החוק, סיכוי גבוה שתגרום לחיוב יתר במאות מליוני שקלים. הנתבעות הפרו את חובת הזהירות המושגית והקונקרטיית כלפי התובע וחברי הקבוצה, וגרמו להם נזקים כבדים כפי שמפורט להלן.

עשיית עושר ולא במשפט

49. הוראות סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר"), הקובע:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן: "הזוכה") שבאו לו מאדם אחר (להלן: "המזכה"), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

50. פרופ' דניאל פרידמן דן בספרו דיני עשיית עושר ולא במשפט [כרך ב] (מהדורה שניה, תשנ"ח) הוצ' אבירם, בנושא השבת כספי מס שנגבה שלא כדין, או בחוסר סמכות. פרופ' פרידמן קובע, כי מס אשר נגבה שלא כדין או בחוסר סמכות יושב למשלם (בין אם הוא חברה או שהוא גורם פרטי), על אף שהמשלם ידע כי התשלום נגבה ממנו שלא כדין.

51. בית המשפט העליון קיבל את גישתו העקרונית של פרופ' פרידמן ופסק השבה במקרים בהם נגבה מס ביתר על ידי הרשות. בבר"ע 2824/91 עיריית חיפה נ' לה נסינל (טרם פורסם, אוזכר בספרו של ד' פרידמן), קבע כב' הנשיא שמגר כי כאשר נהגה העירייה ברשלנות רשאי האזרח לתבוע השבת ארנונה שנגבתה ביתר.

52. ברע"א 7669/96 עיריית נהריה נ' זקס, פ"ד נ"ב(2) 214, קבע בית המשפט העליון הנכבד, בהסכמת כב' הנשיא א. ברק, כי הלכת עיריית חיפה נ' לה נסיונל היא הלכה תקפה ויש הצדקה לאפשר תביעה להשבת ארנונה ששולמה ביתר, כאשר העירייה נהגה ברשלנות. בית המשפט העליון אף ציין כי במקרים כגון אלה ראוי היה שהרשות תחזיר את מה ששולם ביתר גם ללא התדיינות.

53. עמדתו העקרונית של פרופ' פרידמן, התקבלה בפס"ד נוספים בהם הורה ביהמ"ש על השבת סכומי אגרה מסים והיטלים. ראה ת.א. 600/96 ינובר משה ואח' נ' מדינת ישראל - משרד המשפטים, (טרם פורסם), ה"פ 177223/98 פרץ אברהם בע"מ נ' עיריית חולון, (טרם פורסם).

54. בעמ"נ (עניינים מינהליים י-ם) 227/04 פרץ בנוי הנגב - אחים פרץ בע"מ נ' עיריית בית שמש (מיום 26.1.05 - לא פורסם) פסקה כב' השי' יהודית צור כך:

"נקודת המוצא לדיונו היא כי רשות שגבתה מהאזרח כספים שלא כדין חובה עליה להשיבם, זולת אם מתקיימות נסיבות בהן יעלה בידה להצביע על הגנות מיוחדות, המצדיקות הימנעות מהשבה. ההגנה על קניינו של הפרט הינה הגנה חוקתית (לפי סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו), חריגה מעקרון התאפשר רק במקרים חריגים... מבחינת המשפט המינהלי, נקודת המוצא הינה כי רשות ציבורית צריכה לפעול בגדר סמכותה בסבירות ובהגינות ולפיכך אם גבתה כספים מהאזרח שלא כדין, מוטל עליה להשיבם..."

55. כתוצאה מהתנהלות פסולה זו של הנתבעות התעשרו הנתבעות "שלא על פי זכות שבדין" כאמור בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט.

56. חוק עשיית עושר ולא במשפט חל גם ביחסים שבין האזרח לבין הרשות המקומית, והוא מקים חובת השבה של כספים שנגבו ביתר גם כאשר הטעות נוגעת לקבוצה גדולה של אנשים כבעניינו. עמד על כך, למשל, פרופ' ד. פרידמן בספרו "דיני עשיית עושר ולא במשפט", מהדורה שניה, כרך ב', בעמ' 636:

"גם עובדה, כשלעצמה, כשהטעות נוגעת למספר רב של בני אדם, איננה צריכה לשמש מכשול להשבה. מדובר בגביית כספים שלא כדין, שנעשתה ע"י רשות ציבורית, המצווה להקפיד על רמת התנהגות גבוהה ועל כך שגביית המס תעשה בצורה הוגנת ונאותה... שלילית זכות ההשבה במקרי תשלום מס שאיננו מגיע, משמעותה שמוטל על האזרח לבדוק כל דרישת תשלום המופנית אליו מצד השלטון. בדיקה כזו עשויה לחייב קבלת ייעוץ משפטי ובמקרים רבים תהיה כרוכה בהוצאות. ספק אם ניתן להצדיק מדיניות משפטית הקובעת עיקרון זה. נראה שגם מנקודת ראותן של הרשויות יש לחתור למצב שבו יחוש האזרח שהשלטון נוהג עימו ביושר, בידעו שאם יתברר כי נפלה טעות יחזר לו כספו".

57. עמד על כך גם כבוד השופט ד"ר עמירם בנימיני בבש"א (ת"א) 31032/06 סריגי שלום ומלכה בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו (נבו, מיום 15.7.09), פסקה 37 (2009) (להלן: "עניין סריגי שלום ומלכה"):

"עילת התביעה של התובע מבוססת על חוק עשיית עושר ולא במשפט, תש"יט - 1979. הכלל הוא שרשות ציבורית מחויבת להשיב תשלומי חובה שגבתה שלא

כדין מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט.

נזקי התובע

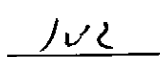
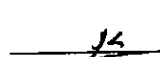

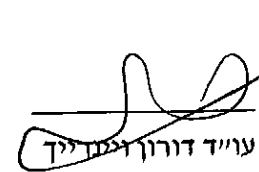
58. הנתונים שבידי התובע אינם מאפשרים לו לאמוד את גודל הנזק שנגרם לו ע"י הנתבעות בגין הגביה ביתר.
59. בהערכה סולידית וזהירה יטען התובע כי נגרם לו נזק דו חודשי בסך מוערך של 165 ₪, ובסה"כ 990 ₪ לשנה ו - 1980 ₪ ל 24 חודשים עבורם מתבקשת השבה (סכום לפני שיערוך).

נזקי הקבוצה:

60. הקבוצה המיוצגת מונה עשרות אלפי חברים שמוני הנתבעות מותקנים בחצרם, אולם אין לתובע דרך לדעת בשלב זה מה מספרם המדוייק.
61. הנתונים שבידי התובע אינם מאפשרים לה לאמוד את גודל הנזק שנגרם לקבוצה ע"י הנתבעות בגין הגביה ביתר וביהמ"ש הנכבד יתבקש לאפשר לתובע לתקן את סכום תביעתה בהתאם לנתוני אמת שיתגלו בעקבות גילוי מסמכים וחשבונות ובעקבות תשובות לשאלונים כפי שמתבקש להלן.
62. בהתאם לאמור לעיל, ולצורך הענין בלבד, הנזק המשוער שנגרם לחברי הקבוצה המיוצגת מוערך בכ - 100,000,000 ₪.

הסעדים המתבקשים:

63. להורות על גילוי מסמכים ו/או חשבונות ו/או לתת צווים ככל שמתבקש, על מנת שניתן יהיה להגיע לחקר האמת.
64. ליתן סעד ראוי מלא ונכון לציבור הנפגעים ממעשיה ומחדליה של הנתבעות כדלקמן:
- 64.1. לאמוד את כל הסכומים שנגבו ביתר במהלך 24 החודשים הרלבנטיים ולהורות על השבה בהתאם.
- 64.2. להורות על התקנת מכשירי אל חוזר בכל מדי המים של לקוחות הנתבעת.
65. לפסוק לתובע/לתובע המייצג גמול ראוי הולם בהתאם לטרחה ולסיכון המשמעותיים שנטלה על עצמו.
66. לפסוק לבאי כוחו של התובע/התובע המייצג שכר טרחה הולם וראוי שכן התובענה דן מביאה תועלת רבה ומשמעותית לחברי הקבוצה המיוצגת והינה בעלת חשיבות ציבורית גדולה ובהגשתה ובניהולה ב"כ התובע/התובע המייצג נטלו על עצמם הליך מורכב, טרחה רבה והוצאות רבות.
67. לחייב את הנתבעות בהוצאות משפט ושכ"ט עוה"ד בצירוף מע"מ כדין.

 עו"ד גיא גלילי
 עו"ד גיא גלילי
 עו"ד אייל דו
 עו"ד רפאל בייפוס
 עו"ד דורון וימנייד

באי כוח התובע

המועצה הישראלית לצרכנות
ISRAEL CONSUMER COUNCIL

15 בינואר 2008

דו"ח תלונות וחוות דעת

בעיית מדידת מים

עו"ד תומר מזרחי

רקע

במועצה לצרכנות מתקבלות פניות רבות של צרכנים נגד תאגידי מים לגבי בעיית מדידת המים בבתיחם. הנושא המשותף לכל התלונות הינו טענת הצרכנים כי הם מחויבים בחשבון מים מופרז עבור מים שהם לא צרכו.

המועצה לצרכנות פנתה בעבר לתאגידי המים ולרשויות. תשובתן הייתה כי הן פועלות בהתאם למצב החוקי, בכך שהן מאפשרות לצרכן בדיקה של המונה על ידן. אם המונה נמצא תקין הן מחייבות את הצרכן עבור הסכום ובנוסף עבור עלות הבדיקה.

ברוב רובן של התלונות שטופלו על ידי המועצה התברר לצרכן כי מד המים נמצא תקין בבדיקה, ועקב כך מחויב הצרכן פעמיים, עבור הבדיקה ועבור החיוב המופרז.

יצוין כי כדי לשלוח את מד המים לבדיקה, יש לחסיר אותו ממקומו ולהתקין מד מים חדש במקומו. מניסיון המועצה עולה כי ברוב המקרים של התלונות חזרה צריכת המים ושבה לרמתה הרגילה.

להלן מספר דוגמאות:

תיק מספר 58842

התקבלה תלונתם של שתי סטודנטיות הגרות יחד בשותפות ברחוב טשרנחובסקי בתל אביב. מתלונתם עולה כי צריכת המים הממוצעת בדירתם עמדה על 15 מ"ק מים. בחשבונות המים האחרונים קפצה צריכת המים בדירתם והגיעה עד ל- 86 מ"ק פר אותה תקופת חיוב, הרביעית והחמישית.

בבדיקה מד המים נמצא תקין. אולם לאחר החלפת המונה הצריכה חזרה למימדיה הנורמאליים. הצרכניות הגישו ערעור על הבדיקה אצל מכון "רימונים" אולם לא קיבלו תשובה כארבעה חודשים.

המועצה הישראלית לצרכנות
ISRAEL CONSUMER COUNCIL

תיק מספר 67696

במועצה התקבלה תלונה של דיירי בית משותף בפתח תקווה. הדיירים קיבלו חיוב עבור צריכת מים משותפת גבוהה מהרגיל – כ- 30 קוב כפול 22 דיירים! לאחר החלפת המונה חזרה הצריכה לממדיה הרגילים. בנוסף, נמצא המונה תקין. פניית המועצה נענתה כי מונה המים נמצא תקין בבדיקה ולכן אין הם יכולים לזכות את הצרכן. בנוסף, מד קריאה מרחוק התריעה על נזילה בבניין אולם, למיטב ההבנה, לא נמסרה על כך הודעה לדיירים.

תיק מספר 100180 (הצרכן ממתין לתשובה)

במועצה התקבלה תלונה נגד שקמה בע"מ, תאגיד המים של חולון. בתלונה קיבלו הצרכנים דרישת תשלום ע"ס של 517 ₪ עבור נכס לא מאוייש ואין בו צריכת מים למעט 1-2 קוב בחודשיים. בתקופה המדוברת 05-06/08 נמדדה צריכה של 55 קוב.

תיק מספר 60055

תלונה נגד הגיחון ירושלים. מדובר באישה חסויה אשר בדרך כלל מתגוררת בהוסטל מחוץ לביתה. חשבונות המים שלה בדרך כלל מסתכמים בסך בין 15 ₪ לבין 164 ₪ לחודשיים. בתקופה שבמרץ 2007 קיבלה חשבון על סך של 1610 ₪. מבדיקת אינסטלטור פרטי לא נמצאו סימני דליפה ואף לא סימני גניבה. הצרכנית שלחה את מונה המים לבדיקה דרך חברת גיחון (לא הייתה לה ברירה אחרת) אולם המונה נמצא תקין והצרכנית חויבה בעלות הבדיקה. כבשאר המקרים, לאחר החלפת המונה, צריכת המים חזרה לרמתה הנורמאלית. הגיחון לא זיכו אותה בגין החשבון המופרז בטענה כי חזקה שהמים נצרכו.

תיק מספר 64623

נגד חברת הגיחון. הצרכן קיבל חשבון מים על סך של 6437 ₪ כאשר הצריכה הרגילה שלו עמדת על 750 ₪. כאמור בשאר התלונות, לא אותרה נזילה או גניבה, והמונה נמצא תקין בבדיקה. לאחר החלפתו צריכת המים חזרה לנורמלי.

קיימים תיקים נוספים כיוצא באלה. התיקים מטופלים במשרדי המועצה.

תגובת תאגידי המים והרשויות המקומיות

המועצה לצרכנות פנתה לרשויות המקומיות ותאגידי המים לקבל תגובותיהם. בתגובה שהתקבלה נמסר כי על פי חוק עזר עירוני לתל אביב יפו (אספקת מים) אחריות העירייה חלה בשטח הציבורי. על הצרכנים חלה האחריות על אחזקה תקינה של רשת המים

החונצה הישראלית לצרכנות
ISRAEL CONSUMER COUNCIL

הדירתי. כל הקורה בשטח הפרטי והמשותף של הדירים אינו בתחום טיפולן ואחריותן של התאגיד/רשות.

במידה ולצרכן יש השגות על דיוקו של המונה עומדת בפניו האפשרות לבדוק את מונה המים באמצעות תאגיד המים. למשל, בעריית תל אביב, עומדת בפני הצרכן האפשרות לבדוק את שעון המים או במכון רימונים בעלות של 262 ש"ח או במכון התקנים בעלות של 424 ש"ח. אם מוני המים נמצא תקין, כמויות המים שגרשמו יישארו בעינין והצרכן יחוייב עבור הבדיקה. אם מונה המים ימצא לא תקין בבדיקה הצרכן יזוכה בגין החיוב ביתר.

המצב המשפטי

חקיקה

- מערכת חוקי עזר עירוניים (אספקת מים) מסדירה את נושא צריכת המים ברשויות המקומיות ובתאגידים. (עד אשר יכנסו כללי המים לתוקף, אולם אין בכללים כפי שהם מנוסחים היום כדי לשנות דבר).
- סעיף 238 (א) (ה) לפקודת העיריות נוסח חדש קובע את חובת העירייה לפעול למניעת "שימוש לרעה" במים המסופקים לשימוש פרטי.
- חוק מדידת מים, תשט"ו-1955, מכיל כללים לעניין אופן המדידה.
- כללי המים (תעריפים חמים ברשויות המקומיות) תשנ"ד-1994 קובעים כי לרשות המים הסמכות להעריך את כמות הצריכה על פי הצריכה הממוצעת במקרה של נזילה סמויה.

פסיקה

בת המשפט קבעו בעבר כי במקרים של בעיות ראייתיות של מדידת מים, שבהן אין אפשרות ודאית לדעת האם המים שנמדדו במונה אכן נצרכו יש לחייב את הצרכן על פי חשוב צריכה ממוצעת בשלוש שנים. (שנה לפני החיוב שנת החיוב ושנה אחר כך, אם מתאפשר).

המועצה הישראלית לצרכנות
ISRAEL CONSUMER COUNCIL

בפסק דין תא (ת"א) 88377/00 עיריית הרצליה נ"י בראל ניהול ואחזקת בתים משותפים בע"מ פסק השופט דניאל ארנסט כי יש לקבוע את הצריכה במקרים כאמור באמצעות חישוב ממוצע :

"לפי הידוע, היתה צריכה מסוימת של מים על פני תקופה ארוכה, והיתה צריכה חריגה במשך תקופה קצרה יחסית של מספר חודשים. אין מידע שיסביר את חריגה בצריכה ומכאן שהנחה היא שהצריכה לא נשתנתה, למעט חריגות קטנות למעלה ולמטה כמקובל, לפי עונות השנה ולפי משתנים מקובלים, ברמה של סטיית תקן מקובלת. מכאן שהדרך הרצויה היא ליטול תקופה של שלוש שנים, החל מהשנה שלפני השנה שבמחלוקת, השנה שבמחלוקת, והשנה שלאחר מכן. יש לעשות ממוצע של שימוש דו חודשי ולחייב לפי ממוצע זה גם בתקופה שבמחלוקת. אופן החישוב הנ"ל ישיג לטעמי תוצאה שהיא התוצאה הטובה ביותר והקרובה ביותר למציאות, כך תוגשם מטרת ההליך השיפוטי, ומבחינה ציבורית תזכה העירייה בתשלום עבור המים שנעשה בהם שימוש. "

יצוין כי אין באמור לעיל להתייחס למקרים בהם התגלעה בנכס נזילה סמויה. במקרה זה, על פי הכללים, יזוכה הצרכן לפי הערכה של צריכות מים בחודשים מקבילים. כאשר התגלעה כי מד המים לא היה תקין, גם אז יזוכה הצרכן בהתאם לאותו מנגנון.

כאשר מדובר בגנבת מים, מוטלת על העירייה/תאגיד לא רק חובת האספקה אלא גם חובת הנקיטה בכל הפעולות הנחוצות למניעת "שימוש לרעה" במים המסופקים לשימוש ציבורי או פרטי" (סעיף 238(א)(1) לפקודת העירונת [נוסח חדש]). נפסק כי עבירה של גניבת מים הינה עבירה נגד תאגיד ולא נגד הצרכן ולכן על התאגיד לפעול הסילוק הגניבה.

עמדת המועצה

לעמדת המועצה, יש לתקן את כללי המים שעתידיים להתפרסם בימים אלה על יד רשות המים, באופן כזה שיתיר לצרכן במקרים האמורים לעיל, לשלם את החשבון בהסתמך על חשבון ממוצע (הערכה).

לעמדת המועצה יש לקבוע כי במקרים בהם הוחולף מד המים ולאחר מכן נמצא מד המים תקין, כי תתקיים חזקה שקריאת המים לא הייתה אמינה והצרכן יזוכה בהתאם.

בנוסף, לצרכן צריכה להיות הזדמנות מעשית לבדוק את מד המים על ידי מודד מטעמו ולא רק על ידי מודד מטעם העירייה/תאגיד.

המועצה הישראלית לצרכנות
ISRAEL CONSUMER COUNCIL

כמו כן, בדו"ח לשנת 2006 התייחס מבקר המדינה לתופעת היעדר בקרה שוטפת וכללי דיוק של מכשירי מדידה, בניהם מוני המים שאינם בפיקוח ממשלתי.

לעמדת המועצה, רישום צריכת מים מופרזת נובעת, בין היתר, מאי כיוולת של מוני המים ברחבי הארץ. כיום, ככל שידוע למועצה, פקודת המשקולות והמידות אינה כוללת בתוכה את מוני המים. החלת הפקודה גם על מוני המים תחייב את תאגידי המים והרשויות המקומיות לערוך בדיקות כיוולת תקופתיות ולא רק בדיקות מעבדה לאחר שהצרכן נפגע.

סיכום

הצרכנים רבים נמצאים עובדי עצות אל מול תאגידי המים ורשויות מקומיות כאשר הם מנסים להוכיח כי הם לא צרכו את המים שנמדדו במוני המים. העיריות ותאגידי המים מסרבות פעם אחר פעם להפסיק לחייב צרכנים בגין מים שלא צרכו לכאורה.

הבעיה הראיתית מובילה להחלטה שאין היא בוודאות מוחלטת אלא על פי מאזן ההסתברויות. אין יכולת, למי מהצדדים, לנחש לאן נעלמו המים שנמדדו, וכל צד בוחר לו טיעונים המשרתים את האינטרס שלו. לכן, כפי שקבע בית המשפט, אין מנוס מלחשב, במקרים כאמור בתלונות לעיל, את הצריכה על פי הערכה.

תצהיר

אני הח"מ, משה לביא ת.ז. 022956437 מרחוב יסוד המעלה 35 הוד השרון, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר אמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב, כדלקמן:

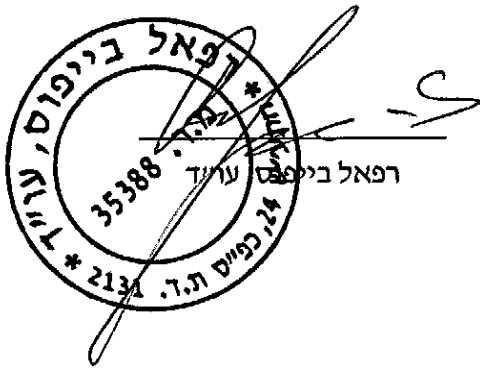
1. אני עורך תצהירי זה בתמיכה לבקשה לאישור בקשה לאישור תובענה כנגד מי הוד השרון בע"מ וכנגד עיריית הוד השרון כתובענה ייצוגית (להלן: "הבקשה").
 2. אני מתגורר בדירה מס' 3 ברחוב יסוד המעלה 35 בהוד השרון, מאז 1999. (להלן: "הדירה").
 3. לפני כשנה פניתי למנהל של תאגיד המים מי הוד השרון והתלוננתי על כך שחיובי המים בביתי מנופחים וגבוהים בצורה בלתי סבירה, הפניה נעשתה בעל פה בנוכחות מר בראזני ומר משה ארז- עובדי מי הוד השרון.
 4. לאחר ששודר בטלוויזיה ביום 15.5.11 תחקיר כלבוטק בקשר לגביית מים ביתר ולאחר שראיתי שמדובר בתופעה כלל ארצית, החלטתי לבדוק מה המצב בעניין זה בדירתי.
 5. ביום רביעי 18.5.11, ביקר בדירתי האינסטלטור מר רוני רוז'ה (להלן: "מר רוז'ה").
 6. ביקשתי ממר רוז'ה שיבדוק האם אני מחויב בדירתי בגין מים שאינני צורך.
 7. לדברי מר רוז'ה שתצהירו מצורף לבקשה הוא ביצע את הבדיקה הבאה:
 - 7.1. מר רוז'ה פירק באופן את מד המים הסמוך למד המים של הדירה (באותו מחלק מים), באופן בו המים הזורמים בצינור יוכלו לזרום החוצה.
 - 7.2. מר רוז'ה פתח את הברז הראשי של הצינור שפירק.
 - 7.3. לדברי מר רוז'ה הפעולות המתוארות לעיל מדמות פתיחה וסגירה של ברז בדירה של מד המים הסמוך. לדברי מר רוז'ה הזרמת המים כאמור (שהינה מדמה פתיחה וסגירה של ברז בדירה אחרת) השפיעה על מד המים של הדירה, באופן בו נמדדו במד המים של הדירה מים שבפועל לא עברו בו. לדברי מר רוז'ה כאשר פתח את הברז, מד המים של הדירה הסתובב קלות אחורה ועם סגירתו הסתובב מד המים קדימה בצורה ברורה ומשמעותית.
 - 7.4. לדברי מר רוז'ה ככל שספיקת המים בצינור היתה גבוהה יותר (ככל שפתח את הברז חזק יותר) כך הסתובבה החוגה שבמד המים של הדירה בצורה משמעותית יותר קדימה. לדברי מר רוז'ה השפעה דומה היתה גם בכל מדי המים הסמוכים.
 - 7.5. מר רוז'ה תיעד את הבדיקה במצלמת וידאו. למחרת חזר מר רוז'ה למקום וביצע את הבדיקה פעם נוספת לדבריו התוצאות היו זהות.
 8. מהבדיקה הנ"ל עולה בבירור כי אני ויתר הדיירים בבניין מחויבים בפועל גם על מים שלא צרכנו.
 9. יצוין כי מסקנה זו עולה בקנה אחד עם מסקנות תחקיר כלבוטק, מסקנות אשר נתמכו גם בבדיקות מעבדה וחוות דעת של מהנדס מכון התקנים הישראלי.
- העתק מצילום הוידאו שערך רוני מצ"ב לתצהירי זה כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומן כנספת א'.

זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי דלעיל אמת.

משה לביא

אישור

אני הח"מ, עו"ד רפאל בייפוס, מאשר כי ביום 22 מאי 2011 הופיע בפני מר משה לביא ת.ז. 022956437 ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר אמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

נספח 4

(2508)

מי הוד השרון בע"מ
תאגיד המים והביוב של הוד השרון

לביא משה וסיגל
יסוד המעלה 35/3 ג
הוד השרון 45300

0

מקור

חשבונית מס/קבלה

20/11/10

195992

שירות לקוחות

08-84102-8
08-84102-8
08-84102-8

שעות קבלת קהל:

שעות מענה טלפוני:

אפשרויות תשלום:

מוקד תקלות 108
מכל טלפון

22956437

לביא משה וסיגל יסוד המעלה 35/3 ג

6170440000

מגורים אזור 2 950

יסוד המעלה 35/3 ג.ה.ה.

מגורים 5 נפשות

6127033090

986334	מס הכנסה	מס הכנסה
	מס הכנסה	מס הכנסה
	מס הכנסה	מס הכנסה
	מס הכנסה	מס הכנסה
	מס הכנסה	מס הכנסה

1022.41

25.00

167.59

מיס

תזכורת

4

20

יתרת פיגורים

יתרת פיגורים

מע"מ

1215.00

מייד

33167907

לידיעתכם, זוהי תזכורת אחרונה לפני פתיחת הליך ניתוק אספקת המים.
אם בינתיים פועלים את חובכם ראו תזכורת זו כמבוטלת.

הודעת זיכוי

מי הוד השרון בע"מ
תאגיד המים והביוב של הוד השרון

6170440000

לביא משה וסיגל יסוד המעלה 35/3 ג

יסוד המעלה 35/3 ג.ה.ה.

6127033090

22956437

195992

מס השכונ בנק הדואר 8-84102-8

1215.00

מייד

33167907

הודעת זיכוי

נספח 5

		514384577	מספר תאגיד:
	שם תאגיד (אנגלית):	מי הוד השרון בע"מ	שם תאגיד (עברית):
חברה פרטית	סוג תאגיד:	פעילה	סטטוס:
מוגבלת	סוג מגבלות:	חברה לא ממשלתית	סוג חברה ממשלתית:
הוד השרון	ישוב:	ישראל	מדינה:
39	מספר:	דרך רמתיים	רחוב:
	תא דואר:	45100	מיקוד:
		ניצה משה	אצל:
		לעסוק בכל עיסוק חוקי	מטרת החברה/השותפות:
			תיאור החברה/השותפות:
			דוח שנתי אחרון הוגש לשנה:

שלח להדפסה

תצהיר

1. אני הח"מ, רוני רוז'ה ת.ז. 22953558, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר אמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב, כדלקמן:
2. אני עורך תצהירי זה בתמיכה לבקשה בכתב לאישור תובענה כנגד מי הוד השרון תאגיד מים וביוב בע"מ ועיריית הוד השרון כתובענה ייצוגית.
3. אני מומחה אינסטלציה בעל ניסיון של 21 שנים. אני בעל עסק עצמאי לאינסטלציה משנת 1990 וקבלן רשום בפנקס הקבלנים המנוהל על ידי רשם הקבלנים.
4. במהלך השנים האחרונות ראיתי אצל חלק מלקוחותיי תופעות של חיובי יתר בגין מים שלא צרכו, וזאת למרות שלא היתה כל נזילה במערכת המים של דירתם.
5. אני אף נתתי תצהיר לתמיכה בבקשה של לקוחה שלי לאישור תובענה ייצוגית, לאחר שוידאתי בוודאות שהיא חויבה ביתר בגין מים שלא צרכה.
6. לאחר ששודר בטלביזיה ביום 15.5.11 תחקיר כלבוטק בקשר לגביית מים ביתר. ולאחר שראיתי שמדובר בתופעה כלל ארצית ואף חמורה בהרבה ממה שסברתי, החלטתי לבדוק מה המצב בעניין זה במקומות נוספים.
7. ביום רביעי 18.5.11, ביקרתי בדירתו של מר משה לביא ברחוב יסוד המעלה 35 הוד השרון (להלן: "הדירה").
8. בביקורי הנ"ל ביצעתי את הבדיקה הבאה:

- 8.1. פירקתי באופן חלקי מד מים הסמוך למד המים של הדירה (באותו מתלק מים), באופן בו המים הזורמים בצינור יוכלו לזרום החוצה.
 - 8.2. סגרתי ופתחתי את הברז הראשי של הצינור שפרקתי. הפעולות המתוארות לעיל מדמות פתיחה וסגירה של ברז בדירה של מד המים הסמוך. ראיתי שהזרמת המים כאמור (שהינה כאמור מדמה פתיחה וסגירה של ברז בדירה אחרת) השפיעה על מד המים של הדירה של מר לביא, באופן בו נמדדו במד המים של הדירה מים שבפועל לא עברו בו. כאשר פתחתי את הברז, מד המים של הדירה הסתובב קלות אחורה ועם סגירתו הסתובב מד המים קדימה בצורה ברורה ומשמעותית.
 - 8.3. ככל שספיקת המים בצינור היתה גבוהה יותר (ככל שפתחתי את הברז חזק יותר) כך הסתובבה החוגה שבמד המים של הדירה של מר לביא בצורה משמעותית יותר קדימה.
 - 8.4. השפעה דומה היתה גם בכל מדי המים הסמוכים.
 - 8.5. תיעדתי את הבדיקה במצלמת וידאו.
 - 8.6. למחרת, ביום חמישי 19.5.11, בדקתי את הצילום שערכתי ונוכחתי לגלות ששכחתי לפתוח את העינית של המצלמה.
 - 8.7. לפיכך, חזרתי למקום וביצעתי את הבדיקה פעם נוספת.
 - 8.8. התוצאות היו זהות.
- העתק מצילום הוידאו שערכתי מצ"ב לתצהירי זה כחלק בלתי נפרד הימנו ומסומן **כנספח א'**.

9. מסקנות הבדיקה הינן חד משמעיות בעיני – דיירי הבניין מחויבים בגין מים שהם לא צרכו.

10. יצוין כי מסקנה זו עולה בקנה אחד עם מסקנות תחקיר כלבוטק האמור, מסקנות אשר נתמכו גם בבדיקות מעבדה וחוות דעת של מהנדס מכון התקנים הישראלי.

11. אבקש לציין כי כל צילומי הוידאו המצורפים כנספחים לתצהירי זה, בוצעו על-ידי, וזאת לאחר שבדקתי שמצלמת הוידאו פועלת כהלכה. הנני מצהיר כי הצילומים המצורפים מהימנים וכי לא נעשו בהם שינויים בצורת הוספות או השמטות.

צילום תכנית כלבוטק הנ"ל מצורף כנספח ב' לתצהירי זה.

12. למיטב הבנתי וידיעתי, תופעת גביית היתר אינה בלעדית למר לביא או לבניין הספציפי ברחוב יסוד המעלה 35 אותו בדקתי, אלא הינה תופעה הנפוצה בבתים רבים.

13. לתופעה זו מספר השלכות:

13.1. חיוב ביתר בגין מים שלא נצרכו בפועל על ידי צרכן המים.

13.2. מדידת מים שגויה לרעת צרכן המים באופן בו הוא עלול לחרוג ממכסת המים המוקצית לדירה (לפי מספר הנפשות המתגוררות בה), דבר אשר יקנוס אותו במחיר גבוה יותר.

13.3. מדידת המים משפיעה באופן ישיר גם על החיוב בגין ביוב. גביית יתר במים תגרור גם גביית יתר בתשלום עבור ביוב.

14. הנני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי לעיל, אמת.

רוני רוזיה

אישור

אני הח"מ, עו"ד ירון ובר, מאשר כי ביום 19.5.2011 הופיע בפני מר רוני רוזיה ת.ז. 22953558 ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר אמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

ירון ובר, עו"ד
23483